

Chị Đã Lỡ Mất Mẹ Em Sang Đây

Tác Giả: Th&y Lâm Synh

Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 06:05

Trong số mấy chị em con bà Đì n, Nga có lẽ được coi là đứa con gái nết na nhất nhà.

I

Ít ra đó cũng là lý do khiến chị em cô ta trong nhà ng khi ng i lê v i hàng xóm. Mà qu đúng nh v y, Nga là m t đ a con gái thùy m và đ p vì r t gi ng bà Đì n. Dù bây gi tu i bà đã quá sáu m i, song khi nhìn, nét dài các v n đầu đó trên g ng m t c a bà. Ngày x a khi bà còn là n sinh c a m t tr ng trung h c, không bi t bao nhiêu chàng trai ph i say s a vì cái nhan s c di m ki u mà t o hóa đã b công u n n n. Và đó cũng có th là lý do t i sao sau m y năm đ t n c thay đ i c ch chính tr , bà Đì n đã không th ch p nh n ng i ch ng tr v v i t m thân tàn t v i, “anh tr v dang đ đ i em”. Nh ng suy ra đó cũng là th ng tình c a nghi p vay tr .

Ch ng bà là m t sĩ quan c p i n. Ngày còn trong binh ch ng, nh ng ho nh tài th ng xuyên đ c coi là m t th i th ng c a m t sĩ quan tham ô; h ném ti n vào nh ng phòng trà nh ném gi y i n. Nhi u ông c p v i nh ng cô tu i ch đáng con mình. K t qu c a bi n c năm b y lăm, ch ng bà Đì n đã b li ng vào tù và b ng c đ i cùng s ph n v i nh ng ng i liên chính, ngày đêm mi t mài bên i n tên mũi đ n. Ngày tr v m t v , m t con, ông Đì n tr thành đ đ ng trí, ph i s ng b ng c m c a giáo h u t i m t x đ o. Ông có b n ph n kéo chuông vào m i bu i sáng. Ti ng chuông không bao gi đ ng gi c a ông ngân nga mãi trong lòng h đ o, nó đã hâm nóng đ c t tâm c a bao ng i, nó th p sáng thêm ni m tin Thiên Chúa. Nh ng bu n thay, ti ng chuông y không đ s c làm rung đ ng tr i con tim bà Đì n sau m y m i năm ch ng v . Lý do đ hi u h n c vì nhan s c bà Đì n v n còn ít nhi u quy n rữ nh ng ông hàng xóm góa v có khi tu i còn nh h n bà c ch c.

Nh h ng cái di s n c h u đó mà Nga cũng đ p nh m . Khác v i Nga, H ng gi ng ba v i cái i mũi t t nom đ n i m. Có ng i b o m m còn cho r ng H ng ch c i là m t đ a con khác dòng, b i vì nhi u khi ông Đì n c m tr i h i lâu trên nh ng khách s n thu c lo i sang tr ng trên Đà L t đ ăn ch thì đ i Sài gòn bà Đì n cũng ch ng t i gi nh n nem. Nh ng bi t đầu đó ch là th đ lu n ác ý vì ganh t v i cu c s ng sung túc c a gia đình bà Đì n lúc b y gi cũng nên. H ng thì không h đ n đo chút nào, nàng vui s ng có đ a em xinh đ p nh Nga. Khi m i đ c b o lãnh sang M , n c da Nga còn ngăm đen vì cái n ng kh c nghi t c a vùng nhi t đ i,

nh ̣ ng m ̣ y ng ̣ ̣ i s ̣ ng chung quanh c ̣ t ̣ m t ̣ c khen Nga làm H ̣ ng vui l ̣ m. N ̣ u không là em ru ̣ t thì l ̣ i khen kia s ̣ khi ̣ n cho H ̣ ng nguyệt còn n ̣ a con m ̣ t. Đàn bà và tr ̣ con là cái r ̣ n c ̣ a vũ tr ̣ , khen ng ̣ ̣ i khác là gián t ̣ p chê mình r ̣ i còn gì - h ̣ gi ̣ n ghê l ̣ m. Tin đ ̣ n H ̣ ng có đ ̣ a em gái đ ̣ p m ̣ i qua M ̣ truy ̣ n đi r ̣ t nhanh. Có ng ̣ ̣ i đã l ̣ n tu ̣ i, v ̣ con còn b ̣ l ̣ i Vi ̣ t Nam nh ̣ ng k ̣ t c ̣ ng vì đã trót khai đ ̣ c thân bên tr ̣ i t ̣ n ̣ n nên cũng ráng u ̣ n, ép, s ̣ y, g ̣ i, nhu ̣ m cho mái tóc tr ̣ nên b ̣ ng b ̣ nh, lê la t ̣ i nhà ra v ̣ còn non đ ̣ i đ ̣ làm thân v ̣ i Nga. Có c ̣ u choai choai tu ̣ i đáng em cũng cung kính m ̣ i Nga đi xem phim, đi nh ̣ y nhót, karaoke cho nó có v ̣ ta là ng ̣ ̣ i t ̣ n b ̣ , b ̣ i vì c ̣ u ta nghe thiên h ̣ c ̣ bàn tán r ̣ ng m ̣ y cô gái con “HO” ̣ Sài gòn m ̣ i qua tân th ̣ i l ̣ m, không khéo ng ̣ ̣ i sinh t ̣ i M ̣ l ̣ c h ̣ u m ̣ t. L ̣ i cũng có chàng hào phóng h ̣ n, c ̣ m ̣ i l ̣ n ghé nhà H ̣ ng thì ôm c ̣ tá bông h ̣ ng, r ̣ i ch ̣ ng l ̣ c ̣ mua bông, chàng ta l ̣ i khuôn c ̣ th ̣ c ăn đ ̣ c order t ̣ hi ̣ u ăn khi ̣ n đôi lúc nhà H ̣ ng kh ̣ i c ̣ n n ̣ u n ̣ ng đ ̣ n hai ba ngày.

“Nh ̣ ng l ̣ quá, đón đ ̣ a thì th ̣ mà c ̣ năm trôi qua không nghe Nga nó nói gì v ̣ con ng ̣ ̣ i may m ̣ n nào đ ̣ c l ̣ t vào m ̣ t xanh c ̣ a nó”. H ̣ ng nghĩ nh ̣ v ̣ y, và không c ̣ n tinh ý l ̣ m cũng th ̣ y ng ̣ ̣ i nào r ̣ nó cũng đi ch ̣ i, m ̣ i ăn nó cũng nhi ̣ t li ̣ t h ̣ ng ̣ ng. Đôi khi H ̣ ng h ̣ i quan tâm cho cái đ ̣ d ̣ i c ̣ a em mình, H ̣ ng s ̣ m ̣ t ngày nào đó v ̣ ch ̣ ng nàng ph ̣ i thành kính phân ̣ u vì Nga v ̣ ph ̣ i th ̣ ng đá cá l ̣ n đ ̣ a, nh ̣ ng Nga thì v ̣ n h ̣ n nhiên, nh ̣ không chút v ̣ ng b ̣ n vì chuy ̣ n gái trai. Khi H ̣ ng úp m ̣ h ̣ i nh ̣ ng ̣ u t ̣ v ̣ a r ̣ i thì Nga b ̣ u môi tr ̣ l ̣ i: “M ̣ y tên đó đ ̣ i gái l ̣ m, em ch ̣ m không đ ̣ c tên nào c ̣ . Ông Long thì già khú đ ̣ , hai má cáp sâu vào làm cho cái mi ̣ ng nh ̣ n thêm h ̣ n, hai bên mép có hai chòm lông nh ̣ đ ̣ i di ̣ n cho m ̣ y cha tu ̣ i mùi. Đi đâu ông Long cũng ch ̣ i chu ̣ t, ch ̣ ng di ̣ n v ̣ i hi v ̣ ng thiên h ̣ s ̣ nghĩ th ̣ m ‘nhìn y ph ̣ c bi ̣ t t ̣ cách’. Chàng ta đang làm giám đ ̣ c, kiêm phó giám đ ̣ c, kiêm th ̣ ký và kiêm luôn ngh ̣ hút b ̣ i, đ ̣ rác trong văn phòng bán b ̣ o hi ̣ m, t ̣ ng lai b ̣ ng b ̣ nh nh ̣ con thuy ̣ n tr ̣ c c ̣ n giông bão. Còn Tu ̣ n thì cái m ̣ t c ̣ y nh ̣ còn dính b ̣ , ph ̣ c s ̣ c lúc nào cũng quá l ̣ trông r ̣ t chi là ng ̣ ngh ̣ ch. Ch ̣ a h ̣ t trung h ̣ c Tu ̣ n đã b ̣ ngang, h ̣ n đang giúp v ̣ c trong m ̣ t Salvation Army. Tu ̣ n cho ng ̣ ̣ i ta cái c ̣ m t ̣ ng h ̣ n đang t ̣ n tâm s ̣ đ ̣ ng nguyên kho th ̣ i trang c ̣ a bá tánh đem t ̣ i bi ̣ u, t ̣ ng lai nh ̣ b ̣ u tr ̣ i s ̣ p đ ̣ m ̣ a. Nh ̣ ng bên c ̣ nh nh ̣ ng khuy ̣ t đ ̣ m, hai ng ̣ ̣ i đó đ ̣ u có cùng m ̣ t ̣ u đ ̣ m là r ̣ t thích chi t ̣ n cho em mua s ̣ m.”

H ̣ ng c ̣ i:

“M ̣ y vẫn minh th ̣ t, tao c ̣ t ̣ ng ít nh ̣ t m ̣ y cũng đã ch ̣ m đ ̣ c m ̣ t đ ̣ a nào r ̣ i ch ̣ .”

Nga ph ̣ y tay nói:

“Ch ̣ a h ̣ t đâu; còn m ̣ t ng ̣ ̣ i n ̣ y n ̣ a, ông Hòa “Ph. D” ̣ y mà.”

H ̣ ng c ̣ i ré lên:

“Ti ̣ n sĩ ̣ Houston đ ̣ m trên đ ̣ u ngón tay, ông Hòa mà m ̣ y cũng tin ̣ ng đ ̣ ti ̣ n sĩ ̣ à.”

“Ph. D là ‘ph ̣ a đ ̣ i’ đó ch ̣ à.”

H ̣ ng đ ̣ c tr ̣ n c ̣ i nghiêng ng ̣ a.

“Mà t ̣ i sao m ̣ y đ ̣ t cho ông ̣ y là Ph. D?”

“Đó là l ̣ i m ̣ y con b ̣ n h ̣ c c ̣ a em ch ̣ đâu ph ̣ i em đ ̣ t. Đ ̣ u đuôi nh ̣ th ̣ n ̣ y: Hòa ch ̣ ng có ngh ̣ ng ̣ ng gì c ̣ , tà tà theo m ̣ y anh chàng t ̣ ch ̣ c show đ ̣ đ ̣ c đón đ ̣ a ca sĩ cho ra v ̣ ta đây sành c ̣ m ca m ̣ t tí. Lâu lâu h ̣ n cũng t ̣ ch ̣ c đ ̣ c vài show m ̣ i ca sĩ h ̣ ng ru ̣ i trình di ̣ n đ ̣ t ph ̣ a ‘ông b ̣ u’ cho oai v ̣ . H ̣ n cũng có nhi ̣ u tài, toàn là ph ̣ a đ ̣ i đ ̣ l ̣ y le v ̣ i m ̣ y cô ca sĩ. Có l ̣ n v ̣ Houston trình di ̣ n, cô ca sĩ kia mu ̣ n đi thăm ng ̣ ̣ i anh ̣ thành ph ̣ Beaumont nên cô ta g ̣ i nh ̣ Hòa ch ̣ đi. Đ ̣ c ca sĩ nh ̣ ch ̣ Hòa coi nh ̣ m ̣ t vinh h ̣ nh hi ̣ m có. Khi t ̣ i nhà ng ̣ ̣ i anh, cô ta nh ̣ l ̣ i Hòa nên gi ̣ i thi ̣ u v ̣ i anh nàng r ̣ ng Hòa cũng là sĩ quan pháo

binh. G&p ch& huy pháo binh th& thi&t, Hòa m&i l&i đuôi ra, h&n ch& là tr& th& pháo binh. T& đó cái danh t& ph&a đ&i m&i đ& c n&i theo tên Hòa thành Hòa Ph.D. đ&y ch&. Chuy&n ph&t thì th& gian n&y có kh&i đ&a, h&i s&c đầu mà bàn. Đi&u đáng nói nh&t là h&n theo tán em không đ& c r&i ph&a đ&i v&i b&n bè là em và h&n đã t&ng lên gi&ng ng khi&n m&t hôm em đ&a th&a c&nh sát h&n m&i cảm m&m.”

H&ng h&a cùng em:

“Th& đàn ông kh&n n&n; g&p tao, tao đ&m v& m&t cho bi&t.”

Nga c&&i:

“Cha đó ‘mát’ n&ng.”

H&ng v&a soi g&ng nh& lông mày v&a nói v&i Nga:

“M&y cũng nên gi&m đi ch&i, đ& kh&i mang ti&ng.”

Nga c&&i nh&:

“Có đi ch&i m&i có c& h&i tìm hi&u ch& ch&.”

“Thì cũng v&a v&a thôi, tao th&y đêm nào m&y cũng đi; anh Tuyên thì m&y bi&t r&i, &nh không dám & nhà, nên còn có mình tao bu&n th&y m&.”

Nga tr&m ng&m suy nghĩ, nh& c& xua đi m&c c&m t&i l&i, n&ng đ&n bên ch&, ý ch&ng mu&n nói thêm đ&u gì, nh&ng không m& mi&ng:

C& tu&n l& đó Nga & nhà. H&ng vui gh& l&m, thay vì mua th&c ăn ngoài ph& đem v&, H&ng n&u n&&ng nhi&u món. Trong b&a ăn H&ng nói tr&ng:

“Có đêm mình tui & nhà ch&ng có ai nói chuy&n, m&y b&a rày sao xúm & nhà h&t v&y nè!”

Nga li&c qua Tuyên nháy m&t, c&&i ranh mãnh.

Th&i gian trôi r&t nhanh, m&i đây mà gia đình H&ng đ&nh c& t&i thành ph& n&y m&&i l&m năm r&i. Nga cũng qua M& đã ba năm. Không ph&i d& dàng mà Nga đ&&c qua M&, di&n ch& em đã b& M& x&p vào hàng th&y u, h& s& t& Bangkok đã chuy&n v& New Hampshire, ít nh&t cũng ch&c năm may ra m&i c&u x&t. Cu&i th&p niên 70 và đ&u th&p niên 80 không ít ng&&i t& n&n ph&i b& th&y ngoài bi&n c& đ& đ&i l&y t& do. Nghe nguy hi&m quá, bà Đ&n không th& đ& Nga v&&t bi&n. B&y gi& thì nh&ng ng&&i v&&t bi&n thành công đ&&c ni&m n& đón ti&p tr& v&. Dù không xa giá, ti&n hô h&u &ng nh& quan tr&ng v& làng khi x&a, nh&ng ít nh&t cũng chi&c van 12 ch& ng&i có máy l&nh và thân nhân ng&i ch&t ních đón r&&c. Ai có thân nhân b&o lãnh cũng đ&&c ra đi. Nh&ng cu&c ti&n đ&a vui nh& t&t khi&n th& nào bà Đ&n cũng thúc đ&c H&ng “g&ng tìm cách b&o lãnh em mày qua M&, & đây lâu lâu không làm nên tích s& gì, t&&ng lai tầm t&i l&m con &”.

Không ph&i bà Đ&n bi&t gì nhi&u v& cái t&&ng lai c&a ng&&i Vi&t di&n, nh&ng có đ&i mù cũng nghe đ&&c m&t s& Vi&t ki&u v& quê c& oang oang r&ng & bên M& s&&ng l&m - Con cái c& đ& ra là chính ph& g&i ti&n v& nhà cho mà ăn, không ai b&t bu&c mình đi làm n&u mình không mu&n. Đ&ng bào nào mu&n lãnh ti&n tr& c&p an sinh, c& vi&c khai không có vi&c làm, ai mu&n lãnh ti&n tàn t&t thì khai m&c b&nh đ&i khái là đ&&c ch&p thu&n ngay. Chính ph& M& ngu l&m, không thêm v&ch lá tìm sâu cho m&t, h& b&n b&u v&i công vi&c đ&a phi thuy&n thám hi&m H&a tinh, b&n dùng v& tinh ch&p không &nh nh&ng n&i ch& t&o ho&c tàng tr& v&t li&u ch& bom nguyên t& đ& gi& an ninh cho th& gi&i. Ch&a h&t, bà Đ&n còn nghe Vi&t ki&u v& quê k& r&ng n&u ai đi h&c thì vô cùng xu&t s&c. Ng&&i Vi&t h&c ngh& gi&i h&n dân đ&a ph&&ng nhi&u, mà cũng ch&ng c&n h&c cho m&t vì thi b&a đ&u li&n ch& khó khăn gì. Còn trong h&ng x&&ng toàn dân Vi&t Nam làm ch&, mà cái đó thì “khúc ru&t ngàn đ&m” n&y nói đúng; các h&ng Nail Supply, các “h&ng” làm móng tay, móng chân, “h&ng” bán th&c ph&m Á Đông, “h&ng” báo Vi&t Ng&, “h&ng” sang băng cho

ngái Vi&t thuê toàn ngái Vi&t làm chßy ch&. Nh&ng bên n&a vòng qußt, bà Đi&n đầu ngßng: m&t con sâu làm r&u nguyên n&i canh, nhi&u con sâu nó làm tan nát m&t c&ng đ&ng. ß không cß xoi mói, rình mò – đ&c quy&n yêu nßc, ai làm khác ý mình thì cß ch&p cho cái mũ C&ng s&n. Có nh&ng h&i đoàn đ&u đ&ôi chßba ngßi: chßt&ch, phó chßt&ch, thßkßchßm h&t, không có m&t h&i viên; cßchßc năm cũng ch&a làm nên trò tr&ng gì. Ca sĩ h&ng ru&i đi du l&ch, ca vài b&n nh&c vàng gßgßc ti&n vé máy bay cũng bßng nh&ng ngßi m&nh danh là tranh đ&u cho tßdo l&i ch&n đ&ng nh&ng ngßi mu&n t&p hít thßthß không khí tßdo. Hßhß hào dân chßnh&ng l&i hßđ&a nh&ng ngßi mu&n th&y sinh khí dân chß.

Bà Đi&n hi&u thßnào tùy bà &y, b&n ph&n làm con, H&ng cßgßng đ&a đ&a em xinh x&n nh&t nhà qua đây b&ng cách cho Tuyên, ch&ng cô vßVi&t Nam làm đám cßi. H&ng ph&i đóng m&t vßbi kßch, chßu khßnhßc vßi nh&ng v&t bßm trên gßng m&t v&n đã không có gì khßái. H&ng trßti&n cho lu&t sßvà bißu xén hàng xóm vài cái chßgiò đßrßi ro chính quy&n đßu tra thì chung quanh l&i xóm cũng tßtâm mà xác nh&n có nghe th&y ti&ng đánh đ&p c&a tên vũ phu. Và ti&p theo là H&ng mua vé cho Tuyên vßVi&t Nam gißcßi cô em v&. Tuyên r&t hí h&ng đi làm vi&c đ&i nghĩa đó. B&y gißchàng m&i nghißm ra cái chân lý ngàn đ&i mà ông bà x&a đã nói “Nßc ch&y hòn đá lăn cù, cô chßcó xßu thì bù cô em”. Tuyên không bßqua cßh&i m&t viên sßi b&n hai con chim. Lúc &y cái hào quang Vi&t kißu v&n còn le lói nhßng&n đèn đ&u hôi gi&a bßu tr&i không trăng sao, vßl&i trong tay có ti&n nên ăn nói tßm phßo cũng có lßm ngßi nghe. H&ng hy sinh năm b&y trăm đô làm cái đám cßi đßche m&t thßgian, l&p mi&ng l&ng gi&ng b&ng b&a ti&c cßi mà ai đßc m&i khi vßcũng ph&i làm thêm gói mì cho chßc đ&. Vé ra vài trăm lo thußtß cho h&p tình, h&p lý cũng không có gì quá đáng. Dĩ nhiên trßc đó nh&ng thßtß li đßph&i hoàn t&t, Tuyên ph&i làm công hàm đ&c thân, gi&y ch&ng nghißm thßmáu và theo pháp lý thì đây là l&n đ&u Tuyên cßi vß.

II

Qua đây ăn tr&ng m&c tr&n, Nga trßnên l&ng l&y, H&ng thßng bßeo vßi ch&ng r&ng sau n&y đ&a nào có phßc m&i đ&ng đßc nó.

Tuyên cßi nói:

“Nga làm ngßi tình thì h&t s&y, nh&ng l&y làm vß thì nguy hißm.”

“Tß sao?” H&ng lßm:

“Đ&a nào ngu m&i l&y vß đ&p, vì vß mình đ&p ra đßng có khßi th&ng mu&n tán. ßđây trai th&a gái thißu, em không th&y Nga nó có đ&n chßchßng đßđßi đó sao? Anh chßsß nó vß trúng đ&a không ra gì thì tßi nghißp cho kißp h&ng nhan.”

H&ng chßnhßo:

“B&a nay ông xã tôi sao mà cßei lßng thß.”

“Th&t đ&y.” Tuyên đáp.

“Nh&ng anh có đ&ng ý là nó đ&p nh&t nhà em không nào, l&i có hßchßc nên suy nghĩ cũng chín ch&n. Hi v&ng nó sßcó đßc ngßi ch&ng x&ng đáng, chß...chß không phßei nhßchß nó.”

Tuyên cßi đùa:

“Bßchß nó h&i h&n khi l&y anh sao?”

“Chßcòn gì n&a.” H&ng cßi.

Tuyên chßngón troßlên trán n&nh vß:

“Vß anh là nh&t, em không đ&p sßc sßeo, nh&ng r&t có duyên, su&t cu&c đ&i n&y anh sß không

thêm yêu ai khác.”

H ấ ng n ấ ng n ấ u:

“Ông Clinton cũng nói th ấ , nh ấ ng bây gi ấ thì xác nh ấ n có dính líu tùm lum bà. À v ấ ấ y ra sao r ấ i h ấ anh?”

Tuyên ra đáng hi ấ u bi ấ t:

“Ng ấ ấ i không có chí khí th ấ ấ ng b ấ ba th ấ cám d ấ : ti ấ n tài, danh v ấ ng và s ấ c đ ấ p. Ông Clinton ngoi lên đ ấ nh cao chót vót v ấ i nhi ấ u thu ấ đ ấ n. Theo tin t ấ internet thì t ấ ngày ông ta làm th ấ ng đ ấ c đ ấ n nay có đ ấ n trên b ấ n m ấ ấ i ba ng ấ ấ i thân tín, h ấ v ấ , ho ấ c c ấ v ấ n đã ‘b ấ’ t ấ t ấ ấ ho ấ c ‘tình nguy ấ n’ m ấ t tích ho ấ c do ‘tai n ấ n’ mà qua đ ấ i. Danh v ấ ng đã có trong tay, ti ấ n tài thì danh nhân n ấ y xem ch ấ ng không rõ ràng cho ấ m, m ấ c dù v ấ White Water có kho ấ ng m ấ ấ i m ấ y ng ấ ấ i dính líu, trong đó nh ấ ng ng ấ ấ i b ấ n thân cu ấ ông bà Clinton cũng ấ i đ ấ ng tu chính th ấ năm c ấ ng ấ m mi ấ ng ‘trung quân’ không ch ấ u khai gì c ấ c, chính ng ấ ấ i n ấ y ‘ngã b ấ nh’ t ấ tr ấ n trong tù.

H ấ ng đ ấ n t ấ ấ nh ấ y đ ấ a cho Tuyên ly n ấ c, n ấ ng gi ấ c:

“Nói ti ấ p đi anh.”

Tuyên u ấ ng m ấ t h ấ p r ấ i ti ấ p:

“Còn cu ấ c đ ấ i tình ái khá ấ m c ấ m cu ấ ông vua n ấ y không có gi ấ y m ấ c nào t ấ h ấ t. Thêm vào đó đ ấ i t ấ ng ấ ch ấ cu ấ ông là ‘th ấ ấ ng vàng h ấ cám’ đ ấ n n ấ i nh ấ ng nhà làm phim t ấ i Hollywood khi đ ấ c ho ấ h ấ cho bi ấ t: Ông ta không bi ấ t th ấ ấ ng th ấ c (he doesn’t have a good taste) và h ấ cũng ch ấ ng bi ấ t b ấ t đ ấ u b ấ ng ng ấ ấ i đàn bà nào tr ấ c đ ấ làm m ấ t cu ấ n phim cho ng ấ ấ i M ấ xem ch ấ i là b ấ ấ vì h ấ g ấ p khó khăn đ ấ tìm ki ấ m nh ấ ng n ấ tài t ấ ấ có nhan s ấ c l ấ i thôi nh ấ nh ấ ng ‘ng ấ ấ i đi qua đ ấ i ông’. Nh ấ ng dù sao thì ông vua n ấ y cũng t ấ i nghi ấ p, sinh b ấ t phùng th ấ i, làm thiên t ấ ấ mà không có quy ấ n đ ấ c tam cung ấ c vi ấ n thì u ấ ng quá.”

H ấ ng đùa v ấ i ch ấ ng:

“Đàn ông các anh quá tay, bên n ấ y mà cho đ ấ th ấ ch ấ c ông nào cũng m ấ y bà ch ấ ng ch ấ i.”

Tuyên tr ấ môi.

“Anh đã b ấ c là không thêm. Anh là lo ấ i có lý trí mà.”

H ấ ng mai m ấ a:

“Lí tí thì có.”

Tuyên ôm hôn H ấ ng nh ấ th ấ m xác nh ấ n anh ta là ng ấ ấ i ch ấ ng lý t ấ ấ c, đáng tin c ấ y. Hai ch ấ c thân b ấ ng ngã trên ch ấ c xa lông ngay phòng khách...

Chìa khóa tra vào ấ , Nga b ấ c vào nhà th ấ y c ấ nh t ấ ng ng ấ ng ấ , hai ch ấ c qu ấ n lót đ ấ ng n ấ m ch ấ i v ấ i bên c ấ nh đ ấ ng qu ấ n áo gi ấ a phòng khách, trên salon hai con ng ấ ấ i tr ấ n tr ấ i, Nga b ấ c th ấ t l ấ ra c ấ a. V ấ ch ấ ng H ấ ng đang loay hoay tìm v ấ t s ấ h ấ u, k ấ g ấ nút áo ng ấ ấ i g ấ nút qu ấ n. M ấ c dù là v ấ ch ấ ng, chuy ấ n ái ân là vi ấ c bình th ấ ng nh ấ ấ u ng, nh ấ ng khi ấ a lòng đã cháy, h ấ quên b ấ ng đi còn đ ấ a em đang có chìa khóa c ấ a. B ấ g ấ p thành linh, v ấ ch ấ ng H ấ ng x ấ u h ấ nên có nh ấ ng c ấ ch ấ r ấ t ấ v ấ ng v ấ nh ấ v ấ a làm m ấ t vi ấ c m ấ ấ , hai g ấ ng m ấ t ng ấ ng ấ t trông bu ấ n c ấ ấ i. Nga b ấ c ra ngoài, đ ấ u óc n ấ ng dày đ ấ c nh ấ ng suy nghĩ, t ấ ng t ấ ng v ấ b ấ i c ấ nh v ấ a x ấ y ra khi n c ấ ng ấ ấ i n ấ ng nóng ran lên. Không ph ấ i Nga ng ấ th ấ , tr ấ c khi qua M ấ , s ấ ‘ng ấ ấ i đi qua đ ấ i tôi’ cũng d ấ ba. Nh ấ ng n ấ ng quan ni ấ m chuy ấ n phòng the ph ấ i kín đ ấ h ấ n m ấ i đ ấ ng. Nga ng ấ i ph ấ t xu ấ ng b ấ c thang tr ấ c nhà, hai tay n ấ ng khoanh trên đ ấ u g ấ i ch ấ cho tâm h ấ n ấ ng đ ấ u. Còn H ấ ng ch ấ a h ấ t ng ấ ng, nh ấ ng n ầ ng cũng m ấ c ấ a đ ấ nh đ ấ i theo Nga, làm nh ấ n ầ ng có ấ i g ấ v ấ i em. Nghe ti ấ ng m ấ c ấ a Nga nhìn ngo ấ i ấ i, n ầ ng đ ấ ng lên b ấ c vào nhà mà không nhìn th ấ ng vào m ấ t ch ấ . H ấ ng đ ấ ng t ấ n ng ấ n ngay b ấ c thang, bàn tay th ấ a th ấ i ch ấ m ng ấ t v ấ t m ấ t ch ấ c lá r ấ i th ấ r ấ i tr ấ c khi tr ấ vào nhà. Ngang phòng khách, Nga

nhìn Tuyên ch&i ‘kh&n n&n’ b&ng đôi môi không l&i. Tuyên đ&c đ&c nh&ng anh ta ch& cúi đ&u, Nga đi th&ng vào phòng nàng. N&u không có H&ng & nhà thì có l& Tuyên đã đi theo năn n& nh& thói quen m&i khi hai ng&&i gi&n nhau.

M&t lát sau, H&ng b&t th&n, đ&n gõ c&œa phòng Nga, nghiêng đ&u đã lã ho&ei tr&ng?

“Đi ch&i đâu v& th&?”

Nga x&ng gi&ng:

“Đi v&i đàn ông, có sao không?”

Ch&a bao gi& H&ng nghe em nói vô l& nh& v&y, máu trong ng&&i sôi sùng s&c, nàng n&i nóng la l&n:

“ Con kia! M&y nói chuy&n v&i ai v&y?”

Nga không v&a:

“Tôi đi đâu k& xác tôi, m&c gì bà ph&i h&i, v&ng tôi hai ng&&i càng t& do h&n, có th& tr&n tru&ng mà sinh ho&t.”

Nghe câu nói x&c óc &y H&ng mu&n tông c&a vào tát đ&a em m&t đ&y. Nàng không ng& con kh&n n&n n&y t& nhiên l&i h&n láo v&i mình nh& v&y, nh&ng có m&t Tuyên nàng c& gi&ng c&n t&c. Nàng không mu&n Tuyên nghĩ x&u cho em và cũng mu&n b&o v& câu H&ng th&&ng nói Nga là đ&a em đ& th&&ng, hi&n h&u nh& m& nàng th&&ng b&œo. H&ng c& nu&t cho c&n gi&n tan đ&n nh&ng coi b& nó nh& ng&n l&œa đang g&p gió. Nàng ái ân v&i ch&ng thì có t&i gì v&i Nga ch&, nàng t& h&i nh& v&y. H&ng b&c mình v& phòng n&m và c&m th&y u&ng công b&o lãnh Nga qua đây. Cùng lúc &y H&ng cũng c&m th&y h&i qu& vì không l&i nhau vào phòng nh& nh&ng l&n tr&&c. Nh&ng đây là nhà nàng, Tuyên là ch&ng nàng đ&a nào dám làm gì, bà v& cho r&ng h&t rằng. M&t ý nghĩ thoáng qua trong đ&u: ‘hay là đ&u i Nga ra kh&i nhà’ vì có Nga, nàng thi&u h&n t& do. Có nh&ng lúc ngu&n khoái c&m dâng lên t&t đ&, H&ng mu&n gào lên, nh&ng Tuyên c& đ&a ngón tay đề lên m&i nàng b&i không mu&n Nga n&m phòng k& bên l&ng nghe. Trong c&n t&c H&ng còn đ& t&nh trí nghĩ ra ph&i tr& l&i v&i m& nàng ra sao khi bi&t Nga đ&n ra. ‘Nh&ng s& gì’, l&i t&i nó c&.’

C&n gi&n ch&a nguôi, H&ng tr& l&i phòng Nga, đ&ng ngoài c&a nói v&ng vào:

“Tao th&&ng nên tìm cách b&œo lãnh mày qua đây, đi thì có ke&œ đón ng&&i đ&a, qua t&i n&i m&y l&i h&c đòi theo cu&c s&ng xa hoa, đi ch&i su&t đêm không coi tao ra cái th& gì ca&œ. M&y có bi&t đâu ngày tao đi v&&t bi&n trên ghe c& ch&c ng&&i ch&t, tao n&m nh& con m&m trong khoang tàu, ph&n khát n&&c ph&n ói m&a, qua M& ph&œi lo đ&u t&t m&t t&i, còn nghĩ đ&n b& m&, nghĩ đ&n t&i bay đang s&ng c& c&c. Có đêm mày đi không v&, anh Tuyên ph&i xách xe ch&y vòng vòng ki&m không ra.

“Bà bi&t tui đi đâu không?”

“Đi v&i trai ch& đâu.”

“Tui đi v&i ch&...”

Sau ch& ch&... Nga k&p ng&ng, Tuyên gi&t th&t ng&&i, chàng ch& s& ch& ‘ch&ng bà’ mà Nga dám phun ra đ& ch&c cho H&ng t&c thêm thì b& m&. Nga nói lí nhí:

“Bà đ&a tôi qua đây ch& vì bà mu&n tôi làm đ&y t& ch& bà t&œ t& l&m sao.”

H&ng sôi gan:

“Con kia, m&y làm v&i tao, tao v&n chia b&n sáu nh& nh&ng ng&&i th& ch& tao có bóc l&t m&y đâu.”

“&, tui b&n bà sáu, công bình quá há. Ng&&i đ&ng v&n chia 5/5.”

“M&y ăn, & trong nhà tao, tao có tính t&n m&y không? T&n chi phí anh Tuyên v& làm đ&m c&&i v&i m&y t&n kém ra sao m&y có bi&t không? Tao không mu&n truy&n ngh& cho ng&&i khác, t&i

sao m ̣ y không nghĩ t ̣ i.”

Nga v ̣ a nói v ̣ a khóc.

“Bà không ki ̣ m th ̣ vì s ̣ sau khi quen bi ̣ t, th ̣ m ̣c n ̣ i khách r ̣ i m ̣ ti ̣ m đ ̣ i đi ̣ n mà gi ̣ t h ̣ t khách c ̣ a bà. Và m ̣ t đ ̣ i u là bà mu ̣ n l ̣nh oeo phe nên m ̣ i li đ ̣ , l ̣nh hai ba đ ̣ u l ̣ng, chính ph ̣ c ̣ p th ̣ khám b ̣ nh, kh ̣ i mua b ̣ o hi ̣ m ch ̣ t ̣ gì.”

H ̣ ng càng gi ̣ n thêm, n ̣ng nghĩ: c ̣ làng đi làm neo, có ai ch ̣ u gi ̣ t ̣ oeo phe đ ̣ u mà con n ̣ y nói m ̣c. Trong b ̣ ng ch ̣ c n ̣ng mu ̣ n t ̣ ng c ̣ Nga v ̣ l ̣ i VN cho nó s ̣ ng cu ̣ c đ ̣ i đ ̣ i meo cho bi ̣ t. Nga v ̣ n còn th ̣ t th ̣ t, H ̣ ng nghĩ r ̣ ng Nga có th ̣ đ ̣ bi ̣ t l ̣ i nên n ̣ng b ̣ i thêm:

“M ̣ y bi ̣ t không, tao đ ̣ y cho m ̣ y t ̣ ng li t ̣ ng tí; t ̣ vi ̣ c đ ̣ p b ̣ t, c ̣ t da cho đ ̣ n dán móng gi ̣ . M ̣ y thi năm l ̣ n b ̣ y l ̣ t không đ ̣ u tao ph ̣ i ch ̣ y ch ̣ t mua b ̣ ng cho m ̣ y ch ̣ vì m ̣ y là em tao. Còn n ̣ a, ng ̣ i ta ph ̣ i t ̣ n đ ̣ n hai ba ch ̣ c ngàn đô m ̣ i qua đ ̣ c M ̣ , t ̣ i sao m ̣ y ă n cháo đá bát nh ̣ th ̣ con kia.”

Nga n ̣ m nghiêng, n ̣ng l ̣ y g ̣ i che lên m ̣ t nh ̣ không mu ̣ n nghe, H ̣ ng qu ̣ qu ̣ b ̣ c v ̣ phòng riêng. C ̣ n gi ̣ n ch ̣ a tan, trong thâm tâm n ̣ng r ̣ t h ̣ i h ̣ n vì đ ̣ đ ̣ a Nga qua đ ̣ y.

M ̣ t lát sau, nghe s ̣ng l ̣ ng gió êm, Tuyên mò vô phòng đ ̣ n ng ̣ i bên mép gi ̣ ng v ̣ nói:

“Em n ̣ y, Nga nó l ̣ n r ̣ i, nó đi ch ̣ i v ̣ i k ̣p mà em c ̣ ho ̣ i đi đ ̣ u làm sao nó trac ̣ l ̣ i.”

“K ̣p cũng ph ̣ c ̣ i có n ̣ i, đ ̣ ng đ ̣ u đi đ ̣ , ai r ̣ nó cũng đi nh ̣ con đ ̣ v ̣ y à.”

Tuyên ôn t ̣ n:

“Th ̣ nó cũng ph ̣ c ̣ i đi ch ̣ i m ̣ i ch ̣ n ng ̣ i v ̣ a ý ch ̣ .”

H ̣ ng th ̣ ̣ ra m ̣ t m ̣ c ̣ i, gieo mình xu ̣ ng gi ̣ ng n ̣ng đ ̣ n Tuyên:

“T ̣ nay em nh ̣ anh theo đ ̣ i nó cho k ̣ , nó đi ă n v ̣ i ai, ng ̣ v ̣ i ai anh ph ̣ i cho em bi ̣ t.

Tuyên làm b ̣ ng ̣ th ̣ .

“Nó l ̣ n r ̣ i, theo đ ̣ i r ̣ t khó, h ̣ n n ̣ a đi đ ̣ u, ng ̣ nhà ai là quy ̣ n c ̣ a nó, theo đ ̣ i đ ̣ làm gì?”

H ̣ ng ú ̣ :

“Th ̣ mình... ̣ ...”

Mà theo đ ̣ i đ ̣ làm gì. Có b ̣ t qu ̣ tang nó ng ̣ v ̣ i ai mình cũng không có quy ̣ n nói. ̣ cái x ̣ n ̣ y cha m ̣ còn không nói đ ̣ c con, hu ̣ ng chi Nga ch ̣ là đ ̣ a em, mà Nga cũng đã l ̣ n tu ̣ i đ ̣ u ph ̣ i v ̣ thành niên. Tuy v ̣ y, nh ̣ ng l ̣ i m ̣ ng tr ̣ , m ̣ ng treo, xúc ph ̣ m c ̣ a Nga khi ̣ n H ̣ ng không ng ̣ đ ̣ c. H ̣ ng t ̣ c t ̣ i vô cùng. H ̣ ng đ ̣ nh cho Nga ngh ̣ vi ̣ c và t ̣ ng c ̣ ra kh ̣ i nhà l ̣ p t ̣ c. Hôm sau c ̣ th ̣ H ̣ ng u ̣ o ̣ i vì m ̣ t ng ̣ , l ̣ i thi ̣ u đ ̣ m ̣ t ng ̣ i th ̣ nên H ̣ ng r ̣ t b ̣ n. Khi có ng ̣ i khách h ̣ i Nga thì H ̣ ng m ̣ i s ̣ c nh ̣ g ̣ i v ̣ nhà. H ̣ ng đ ̣ nh nói cho Nga bi ̣ t là nên đi tìm nhà ̣ ch ̣ n ̣ng không mu ̣ n ch ̣ a n ̣ a. Đi ̣ n tho ̣ i g ̣ i v ̣ reo nhi ̣ u l ̣ n nh ̣ ng không ai b ̣ t. Tuyên thì th ̣ ng xuyên v ̣ ng nhà không nói làm gì nh ̣ ng Nga cũng đi đ ̣ u m ̣ t, H ̣ ng đ ̣ đoán là nó đi m ̣ n nhà ho ̣ c tìm ch ̣ khác mà làm. Khách đã gi ̣ t H ̣ ng cái th ̣ i gian suy nghĩ, n ̣ng c ̣ m đ ̣ u làm vi ̣ c cho đ ̣ n t ̣ i m ̣ i v ̣ .

Khi v ̣ đ ̣ n nhà, tr ̣ i nh ̣ nhem t ̣ i, H ̣ ng gõ c ̣ a phòng Nga tr ̣ c tiên, không th ̣ y tr ̣ l ̣ i. H ̣ ng m ̣ c ̣ a b ̣ c vào, các h ̣ c t ̣ kéo ra tr ̣ ng tr ̣ n, H ̣ ng kéo cánh c ̣ a phòng treo qu ̣ n áo thì không còn th ̣ y áo qu ̣ n Nga ̣ đó n ̣ a. M ̣ t thoáng nghĩ trong đ ̣ u H ̣ ng là Nga đã đ ̣ n ra ngoài ̣ v ̣ i b ̣ r ̣ i. “M ̣ y ̣ đ ̣ u thì ̣ không m ̣ c m ̣ gì t ̣ i tao n ̣ a, th ̣ em m ̣ t đ ̣ y’. H ̣ ng đi r ̣ a m ̣ t, ch ̣ Tuyên v ̣ đ ̣ ă n c ̣ m t ̣ i, n ̣ng u ̣ o ̣ i gieo mình xu ̣ ng gi ̣ ng, bao nhiêu ý nghĩ ng ̣ c xu ̣ i trong đ ̣ u, n ̣ng thi ̣ p đi lúc nào không bi ̣ t cho đ ̣ n khi có ti ̣ ng đ ̣ n tho ̣ i reo, H ̣ ng ch ̣ m nh ̣ c phone, bên kia đ ̣ u dây, ti ̣ ng Tuyên nói pha v ̣ i ti ̣ ng xe h ̣ i đ ̣ ng ch ̣ y nên nghe không rõ, H ̣ ng v ̣ i vàng báo cáo v ̣ i Tuyên:

“Con đ ̣ i Nga đ ̣ n đi r ̣ i, nó không đ ̣ l ̣ i gì c ̣ . A! ̣ mà anh đ ̣ ng ̣ đ ̣ u? sao không v ̣ ă n t ̣ i, kh ̣

cho anh quá, li ̣ làm gì đ ̣ anh c ̣ ph ̣ i tr ̣ n tránh. Cũng do con đ ̣ Nga báo h ̣ i.”
H ̣ ng có ng ̣ đầu Tuyên và Nga đ ̣ l ̣ ng gi ̣ thành chân. Hai ng ̣ i đ ̣ h ̣ ng c ̣ ‘tháng trắng
m ̣ t’ khi lên xu ̣ ng s ̣ ngo ̣ i v ̣ làm gi ̣ y.

Tuyên c ̣ i khúc khích tr ̣ l ̣ i:

“Bây gi ̣ Houston đ ̣ 4 gi ̣ sáng r ̣ i mà ăn t ̣ i gì.

H ̣ ng d ̣ i m ̣ t nhìn đ ̣ ng h ̣ qu ̣ th ̣ t g ̣ n sáng, nàng m ̣ i hay mình đ ̣ ng ̣ m ̣ t gi ̣ c khá dài.
Nàng l ̣ p l ̣ i:

“Anh làm gì mà gi ̣ n ̣ y ch ̣ a v ̣ ? l ̣ i ch ̣ u đ ̣ u v ̣ i m ̣ y ông c ̣ b ̣ c ch ̣ gì?”

Đ ̣ u đây kia Tuyên tr ̣ l ̣ i:

“Anh s ̣ không v ̣ n ̣ a đâu. Anh và Nga g ̣ i đ ̣ chào t ̣ m bi ̣ t em. À, anh đ ̣ m ̣ n đ ̣ s ̣ ti ̣ n
chúng ta m ̣ t th ̣ i gian, khi có anh tr ̣ l ̣ i.

H ̣ ng á kh ̣ u, buông ̣ ng nghe, nàng nghi ̣ n rằng tr ̣ o. Nàng nhào t ̣ i cái t ̣ s ̣ t, loay hoay
v ̣ n qua v ̣ n v ̣ ba con s ̣ đ ̣ n ch ̣ c l ̣ n mà cánh t ̣ không m ̣ đ ̣ c. Khi đ ̣ nh th ̣ n, nàng xoay
t ̣ t m ̣ đ ̣ c t ̣ , qu ̣ nhiên ti ̣ n b ̣ c, vòng vàng không còn gì c ̣ . M ̣ i m ̣ y năm dài tha ph ̣ ng
c ̣ u th ̣ c, tình ch ̣ ng v ̣ đ ̣ m đ ̣ th ̣ mà hôm nay con đ ̣ ng ̣ a đ ̣ c ̣ p ch ̣ ng nàng r ̣ i. H ̣ ng
đ ̣ p tay th ̣ ch xu ̣ ng gi ̣ ng, khóc n ̣ c n ̣ nh ̣ m ̣ t đ ̣ a tr ̣ :

“Tr ̣ i cao đ ̣ t r ̣ ng ̣ i... đ ̣ i tôi sao kh ̣ th ̣ này... nuôi ong tay áo, hu. hu...”

Trong bóng đêm âm th ̣ m nàng c ̣ u mong Chúa quy ̣ n năng gây cho tên gian phu và con qu ̣
cái đ ̣ nh ̣ ng tai n ̣ n kh ̣ ng khi ̣ p nh ̣ t, nh ̣ ngài đ ̣ t ̣ ng gi ̣ ng xu ̣ ng cho nh ̣ ng ai ch ̣ i b ̣
ngài, chúng s ̣ b ̣ nát thây t ̣ ng m ̣ nh v ̣ n. R ̣ i nh ̣ s ̣ tin t ̣ ng m ̣ h ̣ y mà lòng H ̣ ng đ ̣
ch ̣ u đôi chút, nàng ch ̣ a th ̣ tin n ̣ i là m ̣ t ng ̣ i s ̣ ng đ ̣ o nh ̣ nàng l ̣ i b ̣ g ̣ t g ̣ m m ̣ t cách
thê th ̣ m nh ̣ v ̣ y. M ̣ t ng ̣ i mà m ̣ i sáng Ch ̣ Nh ̣ t đ ̣ u h ̣ i c ̣ gia đình đi l ̣ nh ̣ Tuyên l ̣ i tàn
nh ̣ n đ ̣ n nh ̣ th ̣ . Trong m ̣ t thoáng r ̣ t nhanh H ̣ ng còn tin r ̣ ng Tuyên s ̣ tr ̣ v ̣ i đ ̣ y đ ̣ s ̣
ti ̣ n do nàng làm ra và cùng Nga n ̣ n ̣ nàng tha l ̣ i. Nàng s ̣ m ̣ ng cho m ̣ t tr ̣ n r ̣ i đ ̣ n hai
ng ̣ i cùng đi x ̣ ng t ̣ t c ̣ t ̣ i l ̣ i v ̣ i b ̣ trên. Chuy ̣ n đó n ̣ u có x ̣ y ra thì đ ̣ u do Thiên Chúa sai
khi ̣ n là b ̣ i vì H ̣ ng tin r ̣ ng t ̣ t c ̣ vi ̣ c làm trên th ̣ gian n ̣ y đ ̣ u do Thiên Chúa s ̣ p đ ̣ t. H ̣ ng
đ ̣ u bi ̣ t r ̣ ng, khi xúi Tuyên v ̣ Vi ̣ t Nam c ̣ i em v ̣ là Chúa đ ̣ ‘thêm cánh cho h ̣ m’. Tuyên b ̣
ngoài đ ̣ o m ̣ o, nh ̣ ng bên trong là m ̣ t tên đ ̣ u cáng. T ̣ nh ̣ ng l ̣ n đ ̣ a Nga đi làm gi ̣ y t ̣
thành ph ̣ ****. Tuyên đ ̣ không b ̣ l ̣ c h ̣ i ve vãn đ ̣ a em v ̣ tr ̣ , đ ̣ p h ̣ n ch ̣ c ̣ a nó nhi ̣ u.
Nh ̣ ng l ̣ n đi b ̣ túc gi ̣ y t ̣ v ̣ i Nga là nh ̣ ng l ̣ n Tuyên th ̣ y trong trí con v ̣ mình thô k ̣ ch, b ̣ n
x ̣ n, ăn nói thô l ̣ , ch ̣ a h ̣ có con mà ng ̣ c và mông m ̣ m nh ̣ cháo. Cái ý đ ̣ ph ̣ n b ̣ i v ̣ , l ̣ n
đ ̣ n... l ̣ n đ ̣ n trong óc h ̣ n. Riêng Nga thì tr ̣ c đó không có ý đ ̣ nh ch ̣ ng l ̣ i ch ̣ , nàng ch ̣ đ ̣
d ̣ i cho Tuyên ch ̣ vì mu ̣ n xu ̣ t ngo ̣ i. H ̣ n n ̣ a, Tuyên đ ̣ có l ̣ n b ̣ n ti ̣ ng cho Nga bi ̣ t r ̣ ng
cái chìa khóa vào ng ̣ ng c ̣ a n ̣ c M ̣ đang n ̣ m trong tay h ̣ n. R ̣ i khi đ ̣ n M ̣ Tuyên bám sát
Nga nh ̣ đ ̣ a, h ̣ n đ ̣ không cho Nga m ̣ t c ̣ h ̣ i nào quen bi ̣ t b ̣ n trai. Dĩ nhiên h ̣ n có ngàn
th ̣ đ ̣ n đ ̣ gi ̣ con m ̣ i béo b ̣ y cho riêng mình nh ̣ ng cũng l ̣ i đ ̣ ng th ̣ i xúi đ ̣ c nh ̣ ng
ng ̣ i ch ̣ ng ra chi nhào vô tán cô em v ̣ . H ̣ n m ̣ làm mai đ ̣ th ̣ nh ̣ ng quà cáp l ̣ t v ̣ t nh ̣
ly cà phê, tô h ̣ ti ̣ u v.v...

Tuyên ly gián Nga v ̣ i H ̣ ng b ̣ ng cách b ̣ a r ̣ ng H ̣ ng đ ̣ nói r ̣ ng Nga là đ ̣ a con gái làm
bi ̣ ng, v ̣ ng v ̣ , ch ̣ ng bi ̣ t n ̣ u ăn, ng ̣ đ ̣ y gi ̣ ng chi ̣ u không g ̣ n g ̣ ng. Th ̣ c t ̣ nh ̣ ng th ̣
y H ̣ ng nói sai. Nga n ̣ u mì gói và lu ̣ c tr ̣ ng r ̣ t gi ̣ i, còn ch ̣ n m ̣ n chi ̣ u dùng n ̣ a m ̣ c gì
ph ̣ i x ̣ p. Đ ̣ u làm Nga b ̣ c mình h ̣ n c ̣ là H ̣ ng nói Nga không ph ̣ i con cùng cha v ̣ i H ̣ ng,
câu nói y ̣ hàm ch ̣ a m ̣ t ý đ ̣ nh ̣ c m ̣ , bêu ri ̣ u m ̣ nàng v ̣ i Tuyên làm Nga càng l ̣ ng l ̣ n. Vì
l ̣ đó nên Nga không còn kính n ̣ ch ̣ mà còn tìm cách tr ̣ thù. T ̣ đó Nga quan ni ̣ m lên gi ̣ ng
v ̣ i Tuyên cũng là l ̣ i ‘ph ̣ ng tay trên’ cho đ ̣ đ ̣ i H ̣ ng. Thêm m ̣ t c ̣ h ̣ i cho Tuyên là H ̣ ng
đ ̣ng lãnh oeo phe, s ̣ chính ph ̣ theo dõi, nên H ̣ ng xúi Tuyên đ ̣ ng ̣ nhà th ̣ ng xuyên. H ̣ ng

Chị Đã Lỡ Mất Em Sang Đây

Tác Giả: Th&y Lâm Synh

Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 06:05

---

mê muội nên Tuyên đừng nghĩ việc gì cũng đúng cả, nàng tin tưởng Tuyên tuy tởm đời đời nên đi về nhà thờ Tuyên cũng nghĩ sát Nga còn H&ng thì nghĩ chị vui mình. Việc này thì nên làm, vì trong đám người đi về, đôi mắt cú v& bà Th&c, mắt người chị quyết định thì sẽ oeo phe chị chị c& c& mắt nhìn chị em H&ng như đang theo dõi. Nhi&u lần như thế H&ng khuyên Tuyên và Nga đi về nhà thờ Mẹ học nấu nhà cho chị ăn. Th&m chí nghĩ ta đời riêng th&y Tuyên đi chị thân mắt vui Nga thì H&ng lại mừng vì đó chính là những ưu tiên an toàn cho cái check oeo phe hàng tháng. Chị em H&ng thay phiên nghĩ mắt ngày trong tuần cũng nấu trong bếp học chị a Tuyên. Tuyên sống vui Nga ph& ph&n như chính h&n là chị nghĩ t& a Nga.

H&ng nấu mắt vui vui như cái xác không hồn sau khi mắt chị nhìn ch&i, chị còn mắt đời u sót lại đó là niềm tin mãnh liệt vào Thiên Chúa quyền năng. Tuy nhiên câu kinh 'l&y cha cho chúng tôi h&ng ngày dùng đỡ và tha kẻ có tội chúng tôi' không thích hợp trong hoàn cảnh này. H&ng đang t&c cảnh hồng, giận sôi gan, nàng không thể nào chấp nhận tha thứ mắt cách dễ dàng như vậy. Nàng muội n& a lại câu kinh l&y b&ng 'l&y cha đỡ a đỡ y như người kẻ có tội mang tội n& tr& lại cho con, rồi sau đó cha phải làm cho h& thân tàn ma dại'.

Lòng m&c, n&c mắt tuôn rằng r&a. Chao ôi! Đời nàng sao lại có ngày hôm nay, H&ng nguy&n rửa chị b&i đời đời. Đã thế th&nh tho&ng, Tuyên vẫn gọi v& tr&u d& ba câu rồi cúp máy. H&ng nghĩ n& rằng muội n& c& hàm, nàng thế đời chị t& cũng không bao giờ tha kẻ có tội.

Ta đã lỡ mất a người sang đây.